

"Det gror godt i plateselskapet Elnegrocityrecords i den belgiske byen Ghent om dagen. Ikke før har man anmeldt Ruben Machtelinckx/Joachim Badenhorst/Hilmar Jensson og Nathan Wouters fine innspilling «Flock», så dukker det opp en ny plate, med bandet Linus, som består av gitaristen, banjoisten og barytongitaristen Ruben Machtelinckx og saksofonisten, klarinettisten og synthesizeroperatøren Thomas Jillings. På Denne platen har de fått hyggelig selskap av den belgiske banjospilleren, gitaristen og barytongitaristen Frederik Leroux og den norske trommeslageren (og for første gang, så vidt meg bekjent, Hammondorganisten) Øyvind Skarbø. Det er noe eksepsjonelt coolt over jazzmusikken fra Belgia. For et par år siden dukket en plate med det belgiske bandet Dand, Dans opp, og ble en av det årets favoritter. Nå kan raskt Linus med god assistanse bli en av dette årets cooleste favoritter. Thomas Jillings spiller ultracoolt saksofon, og Ruben Machtelinckx er like cool her som på «Flock». Og når man i tillegg har med Leroux og Skarbø til å gjøre det hele ekstra tilbakeleent, så blir i alle fall denne anmelderen fornøyd. Noen vil kanskje tro at dette er musikk som passer på hippe cafeer og på steder der de unge hipsterne møtes. Men det er det ikke. Dette er musikk for den som kjenner sin Bill Frisell, ispedd litt americana og køntri, uten at det blir bakstreversk og corny. Dette er rett og slett vakker og tilbakeleent jazzmusikk, som gjerne kan nytes med et godt glass, og da snakker jeg ikke om belgisk klosterøl. Et ørlite glass rødt fra bølgelandskapet i Piemonte eller i de sydlige deler av Frankrike, er jeg sikker på vil matche denne musikken. Og for den som har ment at banjo er et tulleinstrument, er det bare å gå til anskaffelse av denne (pluss «Flock»), så blir du overbevist om at banjo er mye mer enn stråhatt og hestemøkk. Strålende!"

Jan Granlie, salt peanuts (15/05/2015)